

Dne 24. dubna si připomínáme dvě ženy, obě příbuzné Panny Marie. Známe je z evangelia, kde doprovází Krista až na Kalvárii. Marie Kleofášova byla matkou Jakuba mladšího ze sboru apoštolů a Josefa. Salome Jeruzalémská byla dcerou Marie Kleofášovy a matka apoštolů Jakuba staršího a Jana.

Za podklad životopisu těchto světic nám slouží evangelium i tradice. Marie Kleofášova byla láskyplnou, tichou a skromnou manželkou Kleofáše, blízkou příbuznou sv. Rodiny a moudrou, bdělou matkou. Vychovala dceru Salome, pozdější manželku Zebedeovu a matku dvou apoštolů, a také čtyři syny: apoštola Jakuba ml., pozdějšího biskupa jeruzalémského i jeho následovníka Simeona a dále apoštola Judu Tadeáše a Josefa.

Marie Kleofášova se zúčastnila všech významných událostí Ježíšova života. Její láska k němu se rodila v poznání. Byla svědkyní Ježíšova života, učení i smrti. Byla také mezi prvními ženami, které slyšely velkou zvěst, že Syn člověka přemohl smrt a otevřel lidem brány věčnosti. On sám je pozdravil a naplnil pokojem, aby se nebály, a uložil jim: "Jděte, oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje; tam mě uvidí." (Mt 28,10)

Kéž Marie Kleofášova i se Salome nám vyprošují, abychom i my poznávali Krista, aby z jeho poznání v nás rostla láska k němu. O to poznání se však musíme také sami snažit: hlubší četbou evangelia, modlitbou a eucharistickou úctou spojenou s přijímáním Krista.

Salome Jeruzalémská je zvána také Marií a její jméno znamená "Pokojná". Provdala se za Zebedea a jak bylo uvedeno, dva jejich synové, Jakub st. a Jan, se stali apoštoly. Salome se snažila pro ně vyžádat přední místo v mylné představě o Kristově království (viz. Mt 20,21). Ježíšova odpověď: "Nevíte, o co prosíte..." Je v jistém smyslu adresovaná všem matkám, které prosí za vyšší a přednější místo pro své děti. Neví, oč prosí.

Jaká cesta je nejlepší a vede na přední místo v Božím království?... Je to následování Krista. On dodává: "Můžete pít kalich, který já mám pít?" Ano, podle Ježíšovy předpovědi ho pít budou, ale komu Otec připravil přední místa, těm patří, nedají se získat nějakým přemlouváním Ježíše. Jisté dnes je, že patří jeho matce, ale ne proto, že je jeho matkou, ale pro bezmeznou lásku jejího srdce, se kterou měla účast na vykoupení se spoluprožíváním Kristova utrpení, pro které je nazývána také spoluvykupitelkou. A dá se říci i pro dokonalé sjednocování se s Boží vůlí. A to je to nejdůležitější, proto se matky mají, tak jak to zřejmě později pochopila a udělala Salome, modlit za své děti, aby šly za Kristem a svým životem co nejlépe plnily Boží vůli.

Salome s ostatními ženami pak kráčela za Ježíšovým křížem, dala odvážný příklad a byla mezi těmi, které šly pomazat Kristovo mrtvé tělo. Stala se svědkyní jeho zmrtvýchvstání a zemřela pravděpodobně v Jeruzalémě.

Zdroj: www.catholica.cz

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
tel.: 474651396
e-mail: dvojlistek.chomutov@seznam.cz
web: www.farnostchomutov.cz

130. ČÍSLO

Velikonoce 2017

Drazí bratři a sestry,

blíží se Velikonoce, pro mnoho spoluobčanů jsou to svátky jara, života a volných dnů. Těší se na velikonoční pondělí a přežívající pohanské zvyky. Na to se těší i jeden můj známý, který se jmenuje Sporkus. Před lety jsem se ho během těchto jarních svátků ptal, proč vlastně nechodí do kostela. V dlouhém rozhovoru jsme se nakonec dostali, světe div se, k deseti důvodům proč se nemyje:

1. Když jsem byl malý, nutili mě se mýt.
2. Lidé, kteří se pořád jenom myjí, jsou pokrytci, protože si myslí, že jsou čistší než ostatní.
3. Existuje tolik druhů mýdla! Jak mám vědět, které je pro mě to nejlepší?
4. Vodárnám jde jen o naše prachy.
5. Už jsem to s mytím zkusil, ale byla to nuda a pořád to samé.
6. V koupelně je hnusná zima a je to tam tak neosobní.
7. Myji se přece o Velikonocích a Vánocích. To musí stačit!
8. Nikdo z mých přátel nepokládá mytí za nutnost.
9. Teď mi opravdu nezbývá čas na mytí.
10. Možná se začnu mýt, až budu trochu starší.

No dobře, nechme Sporka Sporkem, odložme smích na později. Ty argumenty se týkají také podstatných věcí. Jde tu přece o svobodu a milost, život z víry, ekumenismus, lakotu, věrnost, pohodlnost a sobeckost, malou velkorysost, neochotu vzít na sebe odpovědnost, špatné priority, lenost a naivitu. Ty důvody jsou takovým mečem, který seká a pokud je člověk upřímný, seká hluboko. Máme i oleje na ošetření rány? Ty důvody mohou být totiž také palcátem, který drtí. A palcát drtí nejen hroší kůži, ale může rozdrtit i srdce. Pramáno záleží na tom, že máme pravdu, když nemáme lásku.

A tak se přes intelektuální výlet vracíme k srdci. A začněme u sebe. Otázka je, na co se těšíme my - křesťané? Na prodloužený víkend? Na velikonoční pondělí a ono pohanské bláznovství? Nebo se těšíme na konec postního období a požeňané pokrmy, především na ty odpírané, tedy maso a masné výrobky všeho druhu? Kam zalétá naše srdce? Na co myslíme? Na

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS A

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
9.4.	Květná	Iz 50,4-7	Flp 2,6-11	Mt 26,14-27,66
16.4.	Zmrtvýchvstání	Sk 10,34a.37-43	Kol 3,1-4	Jan 20,1-9
23.4.	2. velikonoční	Sk 2,42-47	1Pt 1,3-9	Jan 20,19-31
30.4.	3. velikonoční	Sk 2,14.22-28	1Pt 1,17-21	Lk 24,13-35

povinnosti, co vše musíme ještě zařídit, připravit? Jaká je naše touha, po čem, po kom opravdu prahne naše srdce?

Víme, jaká je odpověď. Ona “správná” odpověď, která se od nás očekává. Ale je tomu skutečně tak? Odpověz si pomalu, upřímně, z hloubi své duše. Nespěchej s naučenou odpovědí, kterou omíláš jako kolovrátek. Nech plynout svět se svými strastmi, ony ti neutečou. Nech na chvíli umlčet, odeznít ten věčný hluk. Ať zavládne ticho v tvém srdci. Ticho, které je vrátným, který odemyká tvé srdce. Máš odvahu vejít? Vejdi, ponoř se v usebranosti do svého nitra. Co tedy najdeš v hloubi své duše...? Neděš se. I kdyby to byla jen pokrytecká hromada smetí, protože nic není ztraceno: *dum spiro spero* (dokud dýchám, doufám).

Stačí opravdu chtít, protože Boží milost ti nechybí. Bůh ti dává možnost zřici se zlého a hříchu, dává ti možnost věřit. Záleží jen na tobě, jakou cestou se dáš, kam bude směřovat tvůj život. Jedinou podmínkou je opravdu chtít. Chtít přijmout ten dar a chtít z něho žít. Vždyť křesťan je ten, kdo věří v Ježíše Krista a žije z Něj a pro Něj. Vždyť v Kristu Bůh vychází k setkání s lidmi, tedy i se mnou a tebou, a v Něm mají lidé, ty i já, přístup k Bohu. Vždyť víra, na kterou se tě budou ptát při velikonoční vigílii, je setkání, komunikace a přátelství s Bohem v Kristu. Jejím prostřednictvím jsi uveden do Boží intimity. Tehdy dosáhneš spásy. Tehdy pro tebe začne nový život, život Božího dítěte. Nadpřirozený život svobody a lásky.

K hluboké víře, která se projevuje láskou, Vám žehná,
váš + Pavel.

STANE SE

- V pondělí **10.4. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů.

V pondělí **10.4. od 18.00 hod.** bude mít v děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie v Chomutově své postní vystoupení smíšený pěvecký sbor **HLAHOL** u příležitosti 70 let od svého založení.

V úterý **11.4. od 16.00 hod. – 18.00 hod.** bude možnost ještě před svátky přistoupit ke **SVÁTOSTI SMÍŘENÍ** v děkanském kostele a v **18.00 hod. bude mše sv.**
V úterý **11.4.** v kostele sv. Barbory bude příležitost ke svátosti smíření od **16.00 hod.**

- Ve čtvrtek **13.4. v 9.00 hod.** je mše sv. v katedrále v Litoměřicích tzv. **MISSA CHRISMATIS**, v tento den kněží obnovují své kněžské závazky a přiváží do svých farností požehnané oleje z této mše svaté.

O SVATÉM TRIDUU budou bohoslužby v Chomutově pouze v děkanském kostele:

- Na **Zelený čtvrtek 13.4. v 18.00 hod.** mše sv. – ustanovení Eucharistie a svátosti kněžství.
- Na **Velký pátek v 15.00 hod.** bude **Křížová cesta** v děkanském kostele.
- Na **Velký pátek 14.4.** začínají obřady v **18.00 hod.** Začíná také nověna k Božimu milosrdenství.
- Na **Bílou sobotu 15.4.** je možnost **adorace u „Božího hrobu“** a to od **8 – 20 hod.** Prosíme ty, kteří mohou, aby se zapsali na hodinové služby při této adoraci.
- Na **Bílou sobotu ve 20.00 hod.** začíná slavení **Velikonoční vigílie**, nezapomeňte vzít s sebou zvonečky!!! ☺

- V neděli **Zmrtvýchvstání Páně** bude mše sv. v **děkanském kostele v 8.00 hod. a v 10.00 hod.** V kostele sv. Barbory v **18.00 hod.**
- V neděli **16.4. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.

- Na **Velikonoční pondělí** bude mše sv. v **8.00 hod.** v děkanském kostele a v **18.00 hod.** u sv. Barbory.
- V úterý **18.4.** při mši sv. v **17.00 hod.** v kostele sv. Barbory bude též udělena svátost nemocných.
- Ve čtvrtek **20.4. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **21.4. v 16.30 hod.** mají na děkanství setkání Broučci.
- V pátek **21.4. v 18.45 hod.** bude na děkanství setkání mládeže.
- V sobotu **22.4.** se uskuteční v Praze **POCHOD PRO ŽIVOT.** Více informací na plakátku.

V sobotu **22.4. v 17.30 hod.** jste srdečně zváni na **VARHANNÍ KONCERT** do děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie, na varhany bude hrát pan **Prof. Michal Novenko.**

- V pondělí **24.4. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů a **mše sv. v 18.00 hod.**
- Ve středu **26.4.** po večerní mši sv. je nabídka **následného vzdělávání se ve víře** na děkanství. Srdečně jste zváni!

JAK PROŽÍT VELIKONOCE?

Velikonoce nejsou svátkem jako ostatní svátky. Je to „svátek svátků“, „slavnost slavností“, jak učí církvev (srov. KKC 1169). Jsou vrcholem liturgického slavení stejně tak, jako byly vrcholem Ježíšova pozemského života. Pán šel vědomě a s touhou vstříc svým velikonocům, jeho tvář byla celé jeho veřejné působení obrácena k Jeruzalému, kde měl dokonat své dílo lásky. Toužil slavit s učedníky velikonoční večeři, při které se zcela vydal jako pokrm každému z nás, toužil vypít kalich utrpení až do dna, aby nás mohl zachránit, toužil uvrhnout oheň své lásky na zem a všechny přitáhnout k sobě. Celý svůj život vyhlížel tu hodinu, kvůli které přišel. Pro našeho Pána byly velikonoce něčím ústředním a podstatným v jeho životě. Vše k nim směřovalo a od nich vše nové začalo. Stejně tak v našem životě k Velikonocům vše vede a vše z nich má vyrůstat.

Tajemství Kristova vzkříšení, v němž Kristus zničil smrt, proniká svou mocnou silou náš život, aniž si to často uvědomujeme. Proto je třeba, abychom se vědomě do tohoto tajemství ponořili a skrze prostředky, které nám církev nabízí, přijali milost, kterou nám Pán chce dát. Velikonoce se nejen připomínají, ony se slaví a především se žijí. My se je však musíme učit prožívat, aby se postupně to podstatné z Velikonoc stalo trvale součástí našeho života. To všechno ale vyžaduje naši pozornost, náš čas, naše rozhodnutí. Můžeme Velikonocemi projít, aniž se setkáme s Kristem; můžeme je však také prožít v jeho blízkosti, spolu s ním, doslova na jeho hrudi v blízkosti jeho srdce. Velikonoce jsou svátky našeho sjednocení s Kristem. Ve křtu jsme byli s Kristem spojeni a obnova křtu, na kterou se většina z nás celou dobu postní připravuje, je jakýmsi vrcholem celých Velikonoc z pohledu našeho osobního prožívání.